

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 712

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 octombrie 2007

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 681 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 704 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală	8-10
Decizia nr. 682 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3-4	Decizia nr. 707 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	10-11
Decizia nr. 683 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora și ale art. 1000 alin. 3 din Codul civil	5-6	Decizia nr. 714 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	12-13
Decizia nr. 684 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (7), art. 18, art. 80 alin. (1) lit. b) și d) și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	6-8	Decizia nr. 718 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal	13-14
		Decizia nr. 753 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 215 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 681**

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marița Popescu (Coltur) în Dosarul nr. 35.335/3/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal răspunde partea Valentina Jalbă, reprezentată de avocatul Doina Hairum cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsă fiind autorul excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, depunând note scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 35.335/3/2005, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marița Popescu (Coltur), în cadrul soluționării unui apel civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că, potrivit dispozițiilor criticate, instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, nu numai stabilirea situației de fapt, dar și aplicarea legii de către prima instanță, ceea ce contravine principiului potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege. De asemenea, prin judecarea cauzei pe fond, în condițiile art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, hotărârea instanței devine definitivă, fiind dată în apel, singura cale de atac rămânând recursul, însă acesta reprezintă numai controlul pe motive de legalitate, iar nu și de temeinicie. Rezultă că, în privința probelor administrate cu această ocazie, nu se mai respectă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, împrejurarea că anumite acte de jurisdicție sunt supuse uneia, mai multor sau niciunei căi de atac ține de

administrarea justiției și nu aduce atingere dreptului la apărare și nici dreptului la un proces echitabil. Totodată, faptul că în evocarea fondului în apel se pot administra probe care nu pot fi rediscutate în recurs nu semnifică vreo încălcare a drepturilor părților, cu atât mai mult cu cât acestea au dreptul la calea de atac a recursului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât scopul urmărit de legiuitor — singurul abilitat să reglementeze procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție — este, pe de-o parte, înlăturarea consecințelor unei hotărâri lovite de nulitate, iar pe de altă parte, soluționarea cu celeritate a cauzei în care s-a pronunțat hotărârea respectivă.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale și nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

— Art. 295 alin. 1: *„Instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță. Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu.”;*

— Art. 297 alin. 2 teza a doua: *„[...] În acest caz, precum și atunci când există vreun alt motiv de nulitate, iar prima instanță a judecat în fond, instanța de apel, anulând în tot sau în parte procedura urmată și hotărârea pronunțată, va reține procesul spre judecare.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit căror nimeni nu este mai presus de lege, ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul

la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate — raportate la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza de față — Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 472/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2007, statuând, în esență, că aceste dispoziții constituie o garanție a aplicării principiului potrivit căruia judecarea unei cauze se face în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces. Totodată, Curtea a reținut că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marița Popescu (Coltur) în Dosarul nr. 35.335/3/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 682

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Valentin Coman în Dosarul nr. 1.318/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal răspunde partea Flaviu Mircea Moldovan, lipsă fiind autorul excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției, Valentin Coman, prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât se află în imposibilitate de a se prezenta din cauza inundațiilor ce i-au

Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Cu privire la dispozițiile art. 295 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că acestea nu contravin prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituție, întrucât faptul că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, nu numai stabilirea situației de fapt, dar și aplicarea legii de către prima instanță, nu încalcă principiul potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

afectat locuința, anexele și autoturismul. De asemenea, solicită acest termen pentru angajarea unui apărător.

Având cuvântul asupra cererii de amânare, partea Flaviu Mircea Moldovan arată că este de acord cu cererea de amânare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată, având în vedere că autorul a avut suficient timp pentru angajarea unui apărător de la sesizarea Curții Constituționale la data de 14 februarie 2007.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui termen de judecată, astfel cum a fost formulată.

Cauza fiind în stare de judecată, Flaviu Mircea Moldovan susține că, urmare a modificării Legii nr. 31/1990, fapta săvârșită nu mai este infracțiune.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 14 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.318/44/2006, Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de inculpatul Valentin Coman în cadrul soluționării unei cauze penale având ca obiect săvârșirea, printre altele, și a infracțiunii prevăzute de art. 266 pct. 2 din Legea nr. 31/1990.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că sintagmele „rea-credință” și „în scop contrar intereselor acelei societăți” din cuprinsul dispozițiilor criticate aduc atingere libertății economice, impunându-se astfel intervenția legiuitorului pentru a reglementa în mod clar și neechivoc situațiile ce reflectă reaua-credință și activitățile ce pot fi încadrate în sintagma „în scop contrar intereselor societății”.

Curtea de Apel Galați — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate nu încalcă libertatea economică, de vreme ce textul constituțional dispune că exercitiul acestui drept se face în condițiile legii. De altfel, drepturile și libertățile prevăzute de Constituție trebuie exercitate cu bună-credință.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât elaborarea unei liste atotcuprinzătoare de acțiuni ce materializează abuzul în exercitarea funcției de administrator este imposibilă, dată fiind diversitatea formelor de manifestare și, tocmai de aceea, legiuitorul lasă la înțelepciunea judecătorului a verifica și a decide dacă o faptă concretă a fost săvârșită în coordonatele fixate de lege din perspectiva laturii subiective a infracțiunii.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile constituționale privind accesul liber la o activitate economică nu exclud, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a acestei libertăți. De asemenea, dispozițiile criticate reprezintă o valorificare a regulilor cuprinse în art. 135 din Constituție, potrivit căror economia României este o economie de piață, bazată pe liberă inițiativă și concurență.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Valentin Coman în Dosarul nr. 1.318/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși în încheierea de sesizare sunt menționate — ca obiect al excepției — dispozițiile art. 266 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, în realitate, din notele scrise ale autorului excepției, reiese că acesta se referă la dispozițiile art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Aceste dispoziții au fost modificate prin art. 1 pct. 186 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006, iar prin art. 1 pct. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a altor acte normative incidente, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007, au fost introduse două alineate la art. 272 din Legea nr. 31/1990.

Prin urmare, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990, având, în prezent, următorul conținut: *„Se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care: [...] 2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 45 referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși autorul excepției arată în mod expres că nu urmărește modificarea sau completarea textului de lege criticat, acesta susține că menținerea sintagmelor *„cu rea-credință”* și *„în scop contrar intereselor societății”* impune intervenția legiuitorului pentru a reglementa în mod clar și neechivoc situațiile ce reflectă reaua-credință, urmând totodată să fie enumerate activitățile întreprinse de fondatorul-administrator, care să fie încadrate în sintagma *„în scop contrar intereselor societății”*, nespecificând în ce sens se încalcă dispozițiile art. 45 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, o astfel de critică nu poate intra în competența de soluționare a Curții Constituționale, acesta pronunțându-se numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată. Ca atare, Curtea nu se poate pronunța cu privire la o eventuală redactare incompletă a textului de lege criticat, acesta intrând în competența legiuitorului.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 683

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9
din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor
privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto
și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora și ale art. 1000 alin. 3 din Codul civil**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și 9 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora și ale art. 1000 alin. 3 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comat” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 704/2006 al Judecătorei Beclean.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic al Autorității Rutiere Române, Mihaela Chiriac, cu împuternicire de reprezentare juridică depusă în ședință, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Autorității Rutiere Române solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, deoarece textele criticate nu conțin discriminări.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 704/2006, **Judecătoria Beclean a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f) și art. 16 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 și ale art. 1000 alin. 3 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Comat” — S.A. din Târgu Mureș în cadrul soluționării plângerii contravenționale împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției prevăzute de art. 15 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin dispozițiile criticate s-a instituit răspunderea comitentului pentru fapta contravențională a prepusului, faptă ce constă în nerespectarea de către prepus a unor obligații personale, clar și precis stabilite în sarcina sa, prin art. 10 din ordonanță, în mod similar răspunderii civile stabilite prin art. 1000 alin. 3 din Codul civil. Însă un prepus persoană fizică, cu capacitate deplină de exercițiu, trebuie să răspundă personal pentru fapta proprie, altfel se instituie o inegalitate în fața legii, discriminând comitentul angajator, operator de transport rutier.

Judecătoria Beclean și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu încalcă principiul egalității, iar soluția legislativă criticată se justifică prin raportul de prepușenie

existent între operatorul auto și angajații acestuia, conducători auto. Mai mult, comitenții au la dispoziție posibilitatea formulării unei acțiuni în regres împotriva prepușilor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu conțin privilegii sau discriminări.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 15 lit. f) și art. 16 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 466/2003, cu modificările și completările ulterioare. Curtea reține că autorul excepției critică, la modul general, instituirea răspunderii comitentului pentru fapta contravențională a prepusului, așadar critică dispozițiile ce reglementează contravențiile și sancțiunile corespunzătoare acestora.

Ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 26 ianuarie 2007, Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 a fost abrogată prin art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007.

Având în vedere că dispozițiile art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 stabilesc contravențiile și sancțiunile

corespunzătoare acestora, soluția legislativă criticată de autorul excepției fiind astfel preluată în nouă reglementare, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă art. 8 și 9 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007.

De asemenea, obiect al excepției îl reprezintă și dispozițiile art. 1000 alin. 3 din Codul civil, cu următorul cuprins: „*Stăpânii și comitenții, de prejudiciul cauzat de servitorii și prepușii lor în funcțiile ce li s-au încredințat.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 37/2002 stabilesc contravențiile pentru încălcarea regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, precum și sancțiunile corespuzătoare acestora, sancțiuni ce constau în aplicarea unor amenzi, în majoritatea cazurilor, întreprinderii sau operatorului de transport rutier.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora și ale art. 1000 alin. 3 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comat” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 704/2006 al Judecătorei Beclean.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 684

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (7), art. 18, art. 80 alin. (1) lit. b) și d) și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Valentin Zoltán Puskás	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (7), art. 18, art. 80 alin. (1) lit. b) și d) și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet

Curtea constată că obligarea întreprinderii sau operatorului de transport la plata amenzii pentru o faptă săvârșită de către conducătorul auto, în speță neutilizarea tahografelor, este o soluție legislativă justificată prin raportul de prepușenie existent între întreprinderea sau operatorul de transport rutier și conducătorul auto, angajat al acestuia, raport în virtutea căruia comitentul are obligația de a impune conducătorului auto utilizarea instrumentarului și documentelor prevăzute de lege. Totodată, întrucât răspunderea comitentului este o răspundere pentru fapta altuia, acesta are la dispoziție o acțiune în regres împotriva prepusului.

Referitor la pretinsa încălcare a principiului egalității în fața legii, apreciem că această critică este neîntemeiată, întrucât comitentul și prepusul nu se află în aceeași situație juridică și, ca atare, nu li poate aplica același tratament juridic.

Pentru aceleași argumente, Curtea constată că nici dispozițiile art. 1000 alin. 3 din Codul civil nu contravin principiului egalității în fața legii.

Production” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 76/120/F/2006 al Tribunalului Dâmbovița – Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde partea Maria Ștefan, reprezentată prin avocatul Ion Stoichiță, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsă fiind autorul excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, apărătorul părții Maria Ștefan solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, depunând concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 76/120/F/2006, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (7), art. 18, art. 80 alin. (1) lit. b) și d), art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara — pârât într-o cerere introdusă de lichidatorul Societății Comerciale „B.A. Production” — S.R.L., aflată în faliment, de constatare a nulității contractelor de vânzare-cumpărare încheiate între autorul excepției și debitor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, în cazul acțiunilor introduse de lichidator în baza art. 79 și art. 80 din Legea nr. 85/2006, este îngădit accesul liber la justiție pentru debitor, deoarece acesta nu poate fi reprezentat nici de administratorul special — având mandatul limitat, nici de lichidator — fiind titularul acțiunii în anulare. Totodată, se încalcă și dreptul la un proces echitabil al terțului contractant, prin inexistența egalității armelor, acesta fiind în imposibilitate să-și formuleze apărarea în contradictoriu cu debitorul.

Cu privire la dispozițiile art. 80 alin. (1) lit. b) și d) și art. 83 alin. (2) din Legea insolvenței, autorul excepției susține că acestea contravin art. 44 alin. (2) și (8) din Constituție, deoarece sancționează buna-credință a terțului dobânditor și înfrâng principiul securității circuitului civil. Totodată, instituie și o inegalitate între proprietarul ce a dobândit un bun în mod licit și care se înscrie la masa credală cu suma prețului plătit și creditorii cu drept de gaj general asupra patrimoniului debitorului.

Referitor la dispozițiile art. 8 alin. (7) din aceeași lege, autorul excepției susține că acestea instituie o inegalitate între cei ce invocă excepții de neconstituționalitate în dreptul comun și cei ce invocă astfel de excepții în procedura insolvenței, deoarece aceștia din urmă nu beneficiază de suspendarea cauzei.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, scopul reglementării fiind acela de a institui criterii corecte de operare și tratament față de debitorul insolvent. Astfel, potrivit art. 5 din lege, debitorul, în situațiile descrise, va fi citat în calitate de pârât, prin administratorul special. Cu privire la dispozițiile art. 80 alin. (1) lit. b) și d) și ale art. 83 alin. (2), arată că acestea constituie o aplicare a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu instituie privilegii sau discriminări, nu contravin sub niciun aspect dreptului părților la un proces echitabil, fiind în deplină concordanță și cu prevederile art. 44 alin. (1) teza finală din Constituție, potrivit căroră conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (7), art. 18, art. 80 alin. (1) lit. b) și d) și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 8 alin. (7): *„Prin derogare de la art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul-sindic va putea să nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a căror neconstituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională.”;*

— Art. 18: *„(1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.*

(2) Administratorul special are următoarele atribuții:

a) exprimă intenția debitorului de a propune un plan, potrivit art. 28 alin. (1) lit. h), coroborat cu art. 33 alin. (2);

b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 79 și 80;

c) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege;

d) propune un plan de reorganizare;

e) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului;

f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului;

g) primește notificarea închiderii procedurii.”;

— Art. 80 alin. (1) lit. b) și d): *„Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea constituirilor ori a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:*

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;”;

— Art. 83 alin. (2): *„Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu*

bună-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului. În caz contrar, terțul dobânditor pierde creanța sau bunul rezultat din repunerea în situația anterioară, în favoarea averii debitorului. Reaua-credință a terțului dobânditor trebuie dovedită.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 44 alin. (2) referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private și alin. (8) referitoare la prezumția dobândirii licite a averii, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție și ale art. 6 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la principiul egalității.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 80 și art. 83 din Legea nr. 85/2006, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 748/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, statuând că acestea constituie o aplicare a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, prin care se stabilește dreptul creditorilor de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor. Spre deosebire de titularii acțiunii pauliene, și anume creditorii, titularii acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor săi pot fi administratorul sau lichidatorul desemnat în cauză. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate sancționează tocmai reaua-credință în exercitarea de către debitori a drepturilor lor, prin acte juridice

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (7), art. 18, art. 80 alin. (1) lit. b) și d) și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 76/120/F/2006 al Tribunalului Dâmbovița – Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Iuliana Nedelcu	— procuror
Petre Ninosu	— judecător	Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent
Ion Predescu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionica Stanescu, Vilson Stanescu și Albert Stanescu în Dosarul nr. 10.161/233/2006 (nr. vechi 1.157/P/2006) al Judecătoriei Galați și de Ioan Clămparu în Dosarul nr. 1.069/85/2006 (nr. vechi 1.803/R/2006) al Tribunalului Sibiu – Secția penală.

La apelul nominal răspund personal părțile Constantin Ovidiu Pop și Valentin Bogdan Ciufu și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 692D/2007 și nr. 1.052D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente lasă la aprecierea instanței dispunerea conexării.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, solicită conexarea celor două dosare.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1052D/2007 la Dosarul nr. 692D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Părțile Constantin Ovidiu Pop și Valentin Bogdan Ciufu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 26 aprilie 2007 și 24 mai 2007, pronunțate în dosarele nr. 10.161/233/2006 (nr. vechi 1.157/P/2006) și nr. 1.069/85/2006 (nr. vechi 1.803/R/2006), **Judecătoria Galați și Tribunalul Sibiu au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Ionica Stanescu, Vilson Stanescu, Albert Stanescu și Ioan Clămparu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece de vreme ce apărătorul ales nu mai poate asista, în faza de urmărire penală, la audierea unui martor, nu mai poate contesta veridicitatea depoziției date în condiții de contradictorialitate în faza de urmărire penală. Așa fiind, o declarație îndoielnică este totuși integrată în sistemul probator prin simpla citire, fără ca partea interesată să mai aibă posibilitatea de a demonstra caracterul eliptic, nereal sau incomplet al acesteia.

De asemenea, prin interzicerea accesului la aflarea adevărului și prin supunerea necondiționată în fața unor probe „fabricate” de parchet, se creează o situație avantajoasă pentru acuzare.

Judecătoria Galați nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Tribunalul Sibiu — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul criticat are în vedere acele situații în care, din motive independente de voința organelor judiciare, ascultarea unor martori audiați în faza de urmărire penală nu mai este posibilă. Cercetarea judecătorească nu se poate mărgini la citirea depozițiilor martorilor audiați în prima fază a procesului penal, nefiind

posibilă pronunțarea unor hotărâri judecătorești de condamnare numai pe baza acestor declarații citite de către instanță în sala de ședință. Tocmai pentru acest motiv, legiuitorul a indicat când anume este posibil acest lucru, utilizând expresia „dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă”, ceea ce conduce la ideea că s-a avut în vedere o situație excepțională, izolată, cu caracter obiectiv, ce ar putea presupune împrejurări cum ar fi: decesul martorului, dispariția acestuia, plecarea într-un loc necunoscut, boală gravă etc. De asemenea, doar citirea declarației martorului nu va constitui temei suficient pentru a se ține seama de ea fără ca aceasta să fie supusă discuției contradictorii a părților implicate în proces. Mai mult, în continuarea cercetării judecătorești, părțile au posibilitatea să probeze temeinicia sau lipsa de temeinicie a acestor declarații, să le combată ori să le susțină prin alte mijloace de probă ce vor putea fi administrate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale indicate nu instituie privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare. Nici dreptul la apărare nu este afectat, întrucât inculpatul poate cunoaște declarația dată de un martor în cursul urmăririi penale fie prin apărătorul său, care are dreptul să asiste la audierea martorului, fie cu prilejul prezentării materialului de urmărire penală, având posibilitatea de a cere confruntarea cu acesta. De asemenea, în cazul în care inculpatul se consideră prejudiciat, acesta poate folosi împotriva hotărârii judecătorești căile de atac prevăzute de lege, care, în mod evident, prevede o suită de garanții procesuale pentru realizarea dreptului la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Ascultarea martorului, expertului sau interpretului*, care au următorul conținut:

„*Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3

din Codul de procedură penală pentru considerentele acolo arătate, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de argumentele inserate în decizia mai sus menționată, Curtea mai constată următoarele:

Chiar dacă, în faza de urmărire penală, apărătorul inculpatului nu mai poate fi prezent la audierea martorului, aceasta nu înseamnă că precizările date în cauză sunt valorificate *tale quale*. Probele în procesul penal nu au, potrivit art. 63 din Codul de procedură penală, o valoare dinainte stabilită și aprecierea lor se face de organul de urmărire penală în urma examinării tuturor probelor administrate și în scopul aflării adevărului. De aceste obligații este ținută și instanța de judecată în faza de cercetare judecătorească, care, după citirea depozitiei martorului în condițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, va proceda în consecință.

De remarcat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atâta timp cât dreptul la apărare a fost respectat. De aceea, citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut

posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată. Prin urmare, nu se poate susține că prin dispozițiile legale criticate este încălcat dreptul la un proces echitabil, atâta vreme cât acuzatul a manifestat un dezinteres total față de administrarea probelor atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată. Aceasta deoarece, cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, inculpatul, deși a avut posibilitatea solicitării unei eventuale confruntări, nu s-a prevalat de acest drept. A porni de la premisa administrării părtinitoare a probelor, complinită de nepăsarea acuzatului, nu atrage neconstituționalitatea unui text, deoarece, așa cum s-a arătat, procesul penal are, între altele, ca scop numai pedepsirea persoanei vinovate de comiterea unei infracțiuni, fiind guvernat de principiul aflării adevărului.

Mai mult decât atât, este de remarcat că, în viziunea instanței europene, art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune asigurarea completă a egalității armelor în materie, ceea ce înseamnă că, sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei oferte de probă făcute de acuzat în măsura compatibilității ei cu noțiunea de proces echitabil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionica Stanescu, Vilson Stanescu și Albert Stanescu în Dosarul nr. 10.161/233/2006 (nr. vechi 1.157/P/2006) al Judecătoriei Galați și de Ioan Clămparu în Dosarul nr. 1.069/85/2006 (nr. vechi 1.803/R/2006) al Tribunalului Sibiu – Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 707

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări

sociale, excepție ridicată de Ileana Tiron în Dosarul nr. 6.608/2006 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, arătând că dispozițiile art. 71 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000 nu retroactivează.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.608/2006, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000,**

excepție ridicată de Ileana Tiron în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la decizia de recalculare a pensiei de urmaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii. Se susține în acest sens că, potrivit Decretului-lege nr. 98/1990 privind acordarea unor drepturi personalului din transporturi pe calea ferată, pensia de urmaș a fost stabilită în procent de 100% din drepturile de pensie ale susținătorului, indiferent de numărul urmașilor, iar noua reglementare prevede un procent de 50% pentru un singur urmaș și de 75% pentru doi urmași, aducând atingere drepturilor legal câștigate.

Tribunalul Iași apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu produc efecte cu caracter retroactiv, pensiile recalculate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 aplicându-se numai pentru viitor, iar stabilirea unor modalități de calcul al drepturilor de pensie intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că reglementarea sistemului de pensii, condițiile și criteriile acordării drepturilor de pensie, modalitățile de calcul, precum și celelalte aspecte reglementate în acest domeniu sunt de competența exclusivă a legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece acestea nu conțin în sine nicio măsură cu efect retroactiv, iar condițiile de exercitare a dreptului la pensie, a altor drepturi de asigurări sociale și a altor forme de asistență socială sunt stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ileana Tiron în Dosarul nr. 6.608/2006 al Tribunalului Iași. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 71 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, modificate prin articolul unic pct. 22 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002, cu următorul conținut:

— Art. 71 alin. (2): „*Cuantumul pensiei de urmaș se stabilește în condițiile art. 76, prin aplicarea unui procent asupra punctajului mediu anual realizat de susținător, aferent pensiei prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), în funcție de numărul urmașilor îndreptățiți, astfel:*

- a) pentru un singur urmaș — 50%;
- b) pentru 2 urmași — 75%;
- c) pentru 3 sau mai mulți urmași — 100%.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora legea dispune numai pentru viitor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Articolul 71 din Legea nr. 19/2000, care stabilește modalitatea de calcul al pensiei de urmaș, nu conține în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv, fiind aplicabil numai drepturilor de pensie de urmaș ce se calculează ulterior intrării sale în vigoare.

Noua legislație a sistemului public de pensii a prevăzut recalcularea pensiilor stabilite pe baza legislației anterioare pentru a elimina discrepanțele inechitabile dintre cuantumul pensiilor calculate pe baza reglementărilor legale succesive. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat a prevăzut recalcularea pensiilor anterior stabilite în conformitate cu metodologia stabilită de Legea nr. 19/2000. Aceeași ordonanță de urgență prevede la art. 6 alin. (2) că, în cazurile în care în urma recalculării conform noii metodologii rezultă un quantum mai mic al pensiei, se păstrează în plată quantumul stabilit pe baza legislației anterioare. În consecință, reglementarea legală actuală nu permite diminuarea drepturilor de pensie legal stabilite.

În consecință, dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate vizează doar modul de calcul al pensiei, aplicabil ulterior intrării lor în vigoare, care, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, se stabilește prin lege.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 714

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Asociația Pas Astra, prin președintele Marian Dobrescu, în Dosarul nr. 4.733/109/2006 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.733/109/2006, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.** Excepția a fost ridicată de Asociația Pas Astra, prin președintele Marian Dobrescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat nu cuprinde suficiente elemente pentru asigurarea unui proces echitabil, întreaga procedură de dizolvare a unei societăți, inclusiv competența instanței de judecată, trebuind să fie similară cu procedura reorganizării judiciare și a falimentului. În continuare apreciază că procedura de dizolvare a unei asociații sau fundații nu poate asigura nici „stingerea patrimoniului asociației”, nici o repartizare judicioasă a acestuia după îndestularea creditorilor și nici transmiterea bunurilor rămase către o altă persoană juridică în acord cu scopul prevăzut și urmărit de statutul asociației respective.

Tribunalul Argeș — Secția civilă nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată din moment ce, potrivit textului de lege criticat, constatarea dizolvării asociației se realizează prin hotărârea judecătorească în a cărei circumscripție se află sediul acesteia, la cererea oricărei persoane interesate. Totodată, dispozițiile de lege criticate oferă posibilitatea persoanelor

interesate de a se adresa justiției și de a se prevala de toate garanțiile și regulile de natură procedurală, în vederea valorificării pretențiilor sau de a dovedi netemeinicia pretențiilor adversarului, inclusiv de posibilitatea de a fi asistat de un avocat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, cu următorul cuprins: „*Constatarea dizolvării se realizează prin hotărârea judecătorească în a cărei circumscripție se află sediul asociației, la cererea oricărei persoane interesate.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate fac parte din capitolul IX al ordonanței, acest capitol fiind anterior supus controlului de constituționalitate. Astfel, răspunzând unei critici identice cu cea din prezenta cauză, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 449 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 27 iunie 2006, că dispozițiile capitolului IX al Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 instituie o procedură specială de dizolvare și lichidare a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor, ce are ca rezultat final îndestularea coresponsabilă a creditorilor, transmiterea bunurilor rămase în urma lichidării și radierea acestor forme asociative din Registrul asociațiilor și fundațiilor. Instituirea unei asemenea proceduri speciale este rezultatul faptului că asociațiile și fundațiile, astfel cum prevede art. 1 alin. (2) din ordonanță, sunt persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, iar dizolvarea poate interveni și pentru alte motive decât cele strict economice.

Debitorul are la dispoziție toate mijloacele de probă prin care să se apere împotriva cererilor de dizolvare și lichidare, ordonanța în cauză neîngrădind în niciun fel folosirea acestora, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție. Totodată, Curtea constată că, în cadrul procedurii de lichidare, dispozițiile art. 70 din ordonanță prevăd că orice persoană interesată poate contesta bilanțul lichidatorului la judecătorească și împotriva sentinței pronunțate se poate exercita calea de atac a recursului.

De asemenea, Curtea a constatat că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este la latitudinea exclusivă a legiuitorului de a

stabili competența instanțelor de judecată. În consecință, textul de lege criticat, ce prevede că instanța competentă să constate dizolvarea este judecătoria în circumscripția căreia asociația își are sediul, nu încalcă în niciun mod prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție.

Totodată, Curtea a reținut că diferențele între procedura de dizolvare și lichidare a asociațiilor și fundațiilor și procedura

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Asociația Pas Astra, prin președinte Marian Dobrescu, în Dosarul nr. 4.733/109/2006 al Tribunalului Argeș – Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 718

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal, excepție ridicată de Tudor Păroiu în Dosarul nr. 4.666/36/2006 al Curții de Apel Constanța – Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și de Ana Negruț în Dosarul nr. 3.573/35/P/2006 al Curții de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției Ana Negruț a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată, deoarece de la data încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 24 mai 2007, și până în prezent, autorul excepției a avut la dispoziție un interval de timp suficient de mare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea angajării unui apărător.

reglementată de Legea nr. 85/2006 se datorează statutului juridic diferit al acestor forme asociative față de cel al societăților comerciale. Acest aspect, însă, nu are nicio repercusiune asupra constituționalității textelor criticate.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 329D/2007 și nr. 802D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 802D/2007 la Dosarul nr. 329D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 februarie 2007 și 24 mai 2007, pronunțate în dosarele nr. 4.666/36/2006 și nr. 3.573/35/P/2006, **Curtea de Apel Constanța – Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și Curtea de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 4 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Tudor Păroiu și Ana Negruț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 16 alin. (1)

referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți într-o societate democratică, art. 124 alin. (2) referitoare la egalitatea, unicitatea și imparțialitatea justiției, precum și ale art. 6 și art. 13 referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și *Dreptul la un recurs efectiv*, ambele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, potrivit cărora „*Nimeni nu poate fi întemnițat pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală*”, deoarece dispozițiile legale criticate instituie o sancțiune penală pentru neîndeplinirea unei obligații contractuale.

De asemenea, unul din autori arată că, deși a fost trimis în judecată alături de alți coînculpați, numai el a fost condamnat și, prin urmare, s-a încălcat principiul egalității, justiția dovedindu-se părtinitoare. În plus, deoarece a primit o pedeapsă penală în condiții de discriminare față de celelalte persoane trimise în judecată, consideră că sancțiunea aplicată nu este proporțională cu situația care a creat-o.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece înșelăciunea, în oricare dintre variantele sale, este o gravă infracțiune contra patrimoniului, constând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale, fapt absolut intolerabil în cadrul acestor raporturi. În toate sistemele de drept înșelăciunea sau escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată. Scopul acestor reglementări este de a asigura încrederea și bunăcredința pe care trebuie să se întemeieze relațiile sociale cu caracter patrimonial, precum și de a-i proteja pe cei ce-și exercită cu bună-credință drepturile și libertățile economice, comerciale, inclusiv pe cele contractuale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece această faptă nu poate fi confundată cu neexecutarea unei obligații contractuale. Așa fiind, invocarea art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice nu este pertinentă.

De asemenea, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți trebuie să decurgă nemijlocit din lege. Or, în speță, înșelăciunea, în oricare dintre variantele sale, este o gravă infracțiune contra patrimoniului, constând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale, fapt absolut intolerabil în cadrul acestora. În toate sistemele de drept,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal, excepție ridicată de Tudor Păroiu în Dosarul nr. 4.666/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și de Ana Negruț în Dosarul nr. 3.573/35/P/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

înșelăciunea sau escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată.

În plus, dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime, de a beneficia de un proces echitabil, precum și la judecarea cauzei într-un termen rezonabil, și se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 4 din Codul penal, care au următorul conținut:

„*Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 391 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 5 august 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată o excepție similară.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de aceste argumente, Curtea mai constată că o parte din critici nu constituie veritabile motive de neconstituționalitate, ci, reprezintă nemulțumiri ale autorului excepției în legătură cu pedeapsa aplicată. Or, aspectele ce țin de individualizarea pedepsei, de temeinicia și legalitatea acesteia nu pot forma obiectul controlului exercitat de instanța de contencios constituțional, care nu are menirea de a verifica constituționalitatea unei hotărâri judecătorești, ci numai constituționalitatea legilor, tratatelor, regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 753

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 215 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 215 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Eugenia Enucă în Dosarul nr. 3.497/292/2006 al Judecătoriei Roșiori de Vede.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorul excepției solicită completarea dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.497/292/2006, **Judecătoria Roșiori de Vede a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 215 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi**, excepție ridicată de Eugenia Enucă în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 22 referitoare la *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, deoarece prin modificările aduse Codului de procedură penală s-a eliminat posibilitatea de a solicita revocarea măsurii de siguranță a obligării la tratament medical prevăzută de art. 113 din Codul penal și, pe cale de consecință, deși nu se mai justifică efectuarea unui astfel de tratament, partea interesată este obligată să-l continue în detrimentul sănătății și al scopului pentru care a fost instituit.

Judecătoria Roșiori de Vede opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece prin obligarea persoanei interesate de a continua inutil un tratament medical se aduce atingere dreptului la viață și la integritate fizică și psihică.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul excepției critică redactarea defectuoasă a textului, solicitând implicit completarea lui. Or, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa

prevederile supuse controlului, neputându-se substitui autorității legiuitoare.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece, în condițiile în care temeiurile pentru care s-a dispus obligarea la tratament medical au încetat, nu există în dispozițiile procedurale actuale posibilitatea revocării măsurii, fapt ce contravine art. 22 alin. (1) din Constituție. De asemenea, garantarea dreptului la integritate fizică și psihică înseamnă dreptul persoanei de a beneficia de mijloace adecvate ocrotirii acestora, iar abrogarea dispozițiilor legale referitoare la posibilitatea revocării măsurii determină o încălcare a textului constituțional invocat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 215 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul conținut: „*Articolul 437 va avea următorul cuprins:*”

«*Art. 437: Revocarea măsurilor de siguranță*

Persoana cu privire la care s-a luat una dintre măsurile prevăzute în art. 115 și 116 din Codul penal poate cere instanței corespunzătoare în grad instanței de executare în a cărei circumscripție locuiește, revocarea măsurii, când temeiurile care au impus luarea acesteia au încetat.

Revocarea poate fi cerută și de procuror.

Soluționarea cererii se face cu citarea persoanei față de care este luată măsura, după ascultarea concluziilor apărătorului acesteia și ale procurorului.»

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin dispozițiile legale criticate s-a modificat art. 437 din Codul de procedură penală care reglementează posibilitatea revocării măsurilor „*prevăzute de art. 115—116 din Codul penal*”, la cererea persoanei cu privire la care s-a luat una dintre aceste măsuri, sau a procurorului. Această reglementare a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum rezultă din prevederile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căreia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Autorul excepției, față de care s-a luat o altă măsură de siguranță decât cele la care face referire art. 437 din Codul de procedură penală, este nemulțumit de actuala redactare a acestui text de lege, pe care îl consideră neconstituțional, iar prin criticile formulate solicită extinderea dispozițiilor art. 437 din Codul de procedură penală și la alte situații neprevăzute în text,

în sensul adăugării în cuprinsul acestuia și a posibilității de a obține revocarea măsurii de siguranță a obligării la tratament medical, prevăzută de art. 113 din Codul penal.

Or, așa după cum Curtea Constituțională a reținut în mod constant, acceptarea acestor critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia „Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”, fiind în contradicție și cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 215 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Eugenia Eneacă în Dosarul nr. 3.497/292/2006 al Judecătorei Roșiori de Vede.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

